

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 📠: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/172/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

177/2012. (V. 8.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2012. március 2-án előterjesztett **panaszát** a 2012. május 8-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos beadványát személyesen terjesztette elő 2012. február 16-án az Ózdi Rendőrkapitányságnál. A Testülethez egy jogvédő szervezet ügyvédje fordult 2012. március 2-án, és kérte, hogy a Testület a Rendőrségről szóló 1994. évi XXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. § (3) bekezdésében szabályozott lehetőséggel élve a panaszt a rendőrségtől vegye át, és folytassa le vizsgálatát. Előadta, hogy a rendőrök az intézkedés alá vontakat – köztük a panaszost is – elmulasztották tájékoztatni a panasztételi jogukról. A kérelméhez csatolta a panaszos 2012. február 16-án kelt panaszbeadványát is.

A panaszos beadványában egy 2012. január 19. napján este 10 óra körül S. településen, a Sz. úton lévő házában foganatosított rendőri intézkedést sérelmezett. Előadta, hogy házába négy rendőr berontott, és „se szó, se beszéd” házkutatást tartott. A szekrényekből mindent kidobáltak, minden helyiségbe bementek, mindent átkutattak. A házban talált pénzről

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

megkérdezték, hogy honnan van, hogy jutott hozzá a panaszos, amire a panaszos elmondta, hogy az az élettársa anyasági támogatása, amelyet aznap délelőtt vettek fel a hivatalban. Hiába kérdezte a panaszos, hogy mi az intézkedés oka, illetve mit követett el, válasz helyett megfogták, beültették a szolgálati gépjárműbe, és beszállították az Ózdi Rendőrkapitányságra. A rendőrök a gépkocsiban a panaszost kérdésére válaszolva megnyugtatták, hogy a kihallgatást követően hazaszállítják. Ennek ellenére miután Ózdon kihallgatták, éjjel ¾ 12-kor azzal bocsátották el, hogy jusson haza S. településre, ahogy tud. A panaszossal volt V. N. is, akit ugyanúgy vittek be és bocsátottak el, mint őt. Együtt indultak neki a nagy hidegben és havazásban a kb. 10 km-es útnak. A vonatsíneket kellett követniük, hogy az éjszakában hazataláljanak, és ne üssék el őket a közúton. A panaszos megalázónak tartja, hogy a rendőrök a késő esti órákban, minden tájékoztatás nélkül kutatták át a házát és állították elő. Előadja, hogy semmit nem követett el, a házkutatás során semmilyen ellenállást nem tanúsított, nem érti, hogy miért nem tájékoztatták az eljáró rendőrök arról, hogy miért történik mindez. A panaszos elmondja, hogy utóbb kiderült az egész falu számára, hogy rablás történt az egyik házban, és a rendőrök az elkövetőket keresték a házkutatások során. A panaszos megítélése szerint ez azonban nem mentesíti őket az alól, hogy emberségesen viselkedjenek, és betartsák a rájuk vonatkozó jogszabályokat.

Előadja továbbá, hogy a faluban a rablás éjszakájától kezdve fokozott rendőri jelenlét volt több mint három héten keresztül annak ellenre, hogy az elkövetőket – akik nem falubeliek voltak – elfogták. A fokozott jelenlét során indokolatlanul sokszor igazoltattak minden roma származású embert. A panaszos elmondja, hogy a fenti eseményt követő héten kiment a házától három méterre lévő vízcsaphoz vízért, és ennek során igazoltatta a rendőr úgy, hogy aznap már legalább négyszer-ötször igazoltatta ugyanabban az utcában.

A panaszos álláspontja szerint a rendőrök a fenti, az Rtv. 39. § (1) bekezdés h) pontja, illetve az Rtv. 29. § (1) bekezdés szerinti intézkedése megvalósította az emberi méltósághoz, a magánszférához, valamint az egyenlő bánásmódhoz való jogának sérelmét. A rendőrök intézkedése továbbá véleménye szerint sértette az Rtv. 13. § (2) bekezdésében foglalt részrehajlásmentes intézkedési kötelezettséget, hiszen viselkedésük egyértelművé tette számára, hogy roma származása miatt zaklatják. Ezen túlmenően álláspontja szerint a rendőrök mindegyik panaszolt intézkedésük során megsértették az Rtv. 15. § (1) bekezdésében foglaltakat.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

A panaszos 2012. február 16-án írásban panasszal fordult az Ózdi Rendőrkapitánysághoz. A benyújtott panasz tárgyában az Ózdi Rendőrkapitányág a hatáskörébe tartozó eseményekkel kapcsolatban vizsgálatot folytatott le. A kivizsgálás során a rendőrség álláspontja szerint olyan tény, adat, körülmény nem merült fel, amely alapján az intézkedő rendőrökkel szemben büntető, vagy fegyelmi eljárás megindítása vált volna szükségessé. A kivizsgálás alapján 2012. március 20-án elsőfokú határozat született, amelyben a panaszt az Rtv. 93/B. § alapján elutasították.

A panaszos élettársa a rendőrség által megküldött tértivevény tanúsága szerint a postai úton kézbesített határozatot 2012. március 23-án átvette.

A rendőrségi iratok nem tartalmaztak arra vonatkozóan információt, hogy a panaszos határidőn belül, azaz 2012. április 9-ig élt-e jogorvoslati jogával, avagy a határozat jogerőre emelkedett.

A Testület ezért telefonon nyilatkoztatta az ügy előadóját arról, hogy a határozat ellen a panaszos terjesztett-e elő fellebbezést, aki elmondta, hogy fellebbezés hiányában a határozat jogerőre emelkedett.

III.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint az, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – **választása szerint** – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot megszünteti: amennyiben a panaszos az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével a Testület eljárási hatásköre megszűnik.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos 2012. február 16-án panasszal fordult az illetékes rendőrkapitánysághoz, amely a panaszügyben 2012. március 20-án meghozta a határozatát. Mivel a panaszos a határozat ellen fellebbezéssel nem élt, az jogerőre emelkedett.

A határozat jogerőre emelkedését követően – vagyis folyamatban lévő eljárás hiányában – a Testület már nem tudta magához vonni a panaszügy kivizsgálását, ezért a beadványt el kellett utasítania.

IV.

A fentiekben kifejtettek miatt – hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése, valamint a 93. § (3) és (4) bekezdései alapján – a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2012. május 8.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET